

Sz. Lajosné Öt Évesen A Szüleivel

Ez a fénykép apám irodájának ajtajában készült, 1924-ben, ötéves koromban. Én állok középen. A többiek jobbról balra az első sorban: édesapám, K. Dezső, utána édesanyám, aztán Váci Anna, a könyvelőnk, A felső sorban: egy Gombosi Ferenc nevű alkalmazottunk és egy németes nevű férfi, talán Streicher József, aki szintén alkalmazottunk volt. Tamásiban nagy családi házunk volt, hat szobás. Az egyik legnagyobb háza volt a falunak, hatszáz négyszögölös nagy kerttel. Egy L alakú sarokház volt, és az egyik része az egyik utcára nyílt, ott laktunk mi, a másik részében pedig egy ügyvéd lakott, doktor Látrányi Imre. Apám annak átadott három szobát, egy irodával. Nagyon jó, baráti kapcsolat fűzte édesapámhoz, egyidősek voltak. Ott ügyvédbojtárokodott valahol, és mikor végzett, és ügyvéd lett, akkor apám azt mondta, lakjál itt. Édesapámnak kereskedelmi érettségije volt, és nagybizományos, nagykereskedő volt Tamásiban. Több gyárnak, cégnek volt a bizományosa. A vasútállomás mellett volt egy lerakata a Vacuum Oil Companynek, gáz, petróleum, benzin, mint az Áfor-kutaknál, csak nagyban, és az udvarunkban volt egy sörlerakat, meg nagy raktárak élelmiszereknek: cukor, só, liszt stb. Nem kicsiben adta el az árut, hanem mondjuk, a cukrot ládaszám, a benzint hordószám. A helyi meg a környékbeli kereskedőket látta el, olajjal, benzinnel pedig a gazdaságokat. Voltak, akik hozzánk jöttek az áruért, voltak, akiknek kiszállítottuk, voltak lovaink, szekér, kocsis, alkalmazottak. Édesapám nagyon jómódú volt, a helyi bankban igazgatósági tag volt, felügyelőbizottsági tag, megyei képviselő volt, szóval beválasztották mindenbe, mert nagyon tehetséges, nagyon kreatív valaki volt. Tekintélyes ember.